

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **J. M.**,
w przedmiocie odszkodowania i zadośćuczynienia na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 października 2020 r.
zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy
na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa (...),
odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (..) z dnia 9 stycznia 2020 r., sygn. II AKa (...) jako wniesionej po terminie,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji pełnomocnika wnioskodawcy od powyższego wyroku, uznając, że została ona wniesiona po terminie (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.). Wyrok z uzasadnieniem został pełnomocnikowi wnioskodawcy doręczony w dniu 3 kwietnia 2020 r. i od tej daty winien być liczony 30 dniowy termin do wniesienia kasacji. Kasacja zaś została wniesiona w dniu 22 czerwca 2020 r., a zatem z przekroczeniem ustawowego terminu.

Na powyższe zarządzenie pełnomocnik wnioskodawcy wniosła zażalenie, zarzucając naruszenie art. 429 § 1 w zw. z art. 524 § 1 k.p.k. poprzez bezzasadne

przyjęcie, że kasacja została złożona po terminie. W motywach środka odwoławczego podniosła, że terminy określone przez Kodeks postępowania karnego zostały zmodyfikowane na mocy ustaw: z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568), zwana dalej ustawą z dnia 31 marca 2020 r.; z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875), zwana dalej ustawą z dnia 14 maja 2020 r., co w konsekwencji winno skutkować uznaniem, że kasacja nadana w dniu 22 czerwca 2020 r., złożona została z zachowaniem ustawowego terminu. Formułując powyższy zarzut autorka zażalenia wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie. Co do zasady terminem do wniesienia kasacji jest termin 30 dni od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.). W okresie, w którym miało miejsce procedowanie przed Sądem odwoławczym wystąpiła jednakże nadzwyczajna sytuacja, związana z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego, w konsekwencji której wprowadzono określone modyfikacje w liczeniu terminów procesowych polegające bądź na ich zawieszeniu, bądź wstrzymaniu rozpoczęcia biegu. Zgodnie z art. 15 zss ust. 1 pkt 1 ww. ustawy z dnia 31 marca 2020 r. w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, określony termin procesowy nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Ustawa w tym zakresie weszła w życie z dniem 31 marca 2020 r., zaś doręczenie wyroku z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 3 kwietnia 2020 r. (k. 211), a zatem w czasie obowiązywania tego aktu prawnego, co skutkowało tym, że termin do wniesienia kasacji dla pełnomocnika wnioskodawcy nie rozpoczął biegu. Kolejnym punktem odniesienia do prawidłowego określenia przedmiotowego terminu był art. 46 pkt 20 ww. ustawy z dnia 14 maja 2020 r., na mocy którego art. 15 zss ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. został uchylony, z jednoczesnym wprowadzeniem z mocy art. 68 ust. 6 i 7, siedmiodniowego terminu, po którym terminy wstrzymane rozpoczynają swój bieg. Ustawa ta weszła w życie w dniu 16 maja 2020 r. (art. 76),

wobec czego ustanie przyczyny powodującej wstrzymanie rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia kasacji nastąpiło z dniem 23 maja 2020 r., a zatem 30 dniowy termin do wniesienia kasacji winien być liczony w niniejszej sprawie od dnia 24 maja 2020 r. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należało, że kasacja złożona w dniu 22 czerwca 2020 r. (k. 221) spełniała warunek dokonania czynności procesowej w ustawowym terminie. Podejmując rozstrzygnięcie o odmowie jej przyjęcia, upoważniony sędzia nie wziął pod uwagę powyższych regulacji prawnych, dopuszczając się tym samym naruszenia omówionych wyżej przepisów, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego zarządzenia.